

For Ellen er det et stort ansvar og en stor glæde at skabe livets helt særlige kjoler.

På en idyllisk gård på landet har Ellen sin butik med brude- og konfirmationskjoler. Her tager hun sig tid til at klæde kvinder på til helt særlige dage. Kjølestedet er en opfyldt drøm, som begyndte, da hendes mor lærte hende at sy på mormorens gamle symaskine.

Hun har ikke længere sin mormors gamle Husqvarna-symaskine. Den forsvandt på et loft, da hendes forældre flyttede. Men hun husker dens sving – og de første sting, som hun syede på den.

Det, hendes mor lærte hende ved den symaskine som barn, bruger hun stadig i den kjolebutik, der engang var hendes drøm, men som nu er hendes levebrød. Og store glæde.

57-årige Ellen Holmenlund og hendes og mand bor på en Morten Korch-idylliske gård i Allerup ved Hjallerup. Midt i den Jyske Ås. På den hvidmalede gårds første sal hænger et brus af brudekjoler og konfirmationskjoler. Her er udsigt til den store blodbøg i haven og til bugtende marker. Blomsterne, som står fremme, er plukket lige uden for på engen.

Her er desuden noget for enhver smag – og enhver figur, for Ellen gør det også i store størrelser.

Ellens drøm gik i opfyldelse:

Jeg elsker at bidrage til livets store øjeblikke

◀ Ellen i 1998 i sin egen brudekjole, som hun syede fra bunden.

Det er en oplevelse i sig selv at komme ud til Ellen på landet.

Lige nu står tiden en lille smule stille, mens øjnene følger en kjoles linjer og udtryk. Med målebånd om halsen og knappenåle i hånden, bevæger Ellen sig rundt om en kvinde, der prøver en brudekjole, som skal rettes til.

– Jeg elsker at bidrage til de store øjeblikke i menneskers liv, og at det altid er glade, forventningsfulde piger, som kommer her, når de er ude efter livets kjole, siger Ellen.

– Jeg elsker også at have fået min egen kjoleforretning og ikke mindst at snakke med kunderne. Og så er det hele på en måde sagt. Men så alligevel ikke.

Barndommens sting

Ellen var ikke ret gammel, da hun begyndte at stå ved siden af og kigge på, når moderen sad ved symaskinen. Modernen gik hjemme og syede selv alt tøj til Ellen og hendes to søskende.

– Jeg kan huske om aftenen, hvor hun tog mål af os, så hun kunne sy videre, når vi var kommet i seng, fortæller Ellen.

Da hun var 12 år, overtog hun sin mormors gamle symaskine, som var med håndsving. Nu begyndte hun at lære at sy af sin mor. Efter mormoren kom på plejehjem, blev der også til tider syet tøj til hende.

Moderen inspirerede hende med stoffer og idéer. Og den dag i dag elsker Ellen at forsvinde ind i syningen:

– Jeg finder sådan en ro og glæde ved det. Det har jeg

altid gjort.

Da hun var 18 år, købte hun en ny, moderne symaskine, som hun selv havde sparet op til. Og hun tog sykurser på aftenskole. Ellen mindes med et smil, at hun som det første syede en skjortebluse, hvor ærmerne vendte forkert.

– Men man lærer jo af sine fejl.

I øvrigt kom hun på handelsskole og i lære i Brugsen, men inde i hende blev der med tiden også noget, der vendte forkert. Hun savnede at sy – og på et tidspunkt fik hun arbejde i en brudebutik.

– Jeg blev glad for det med det samme, og jeg var ansat forskellige lignende steder i de kommende år, fortæller hun.

Da hun i 1998 blev gift, syede hun sin egen brudekjole fra bunden. Hun syede også dåbskjolen til hendes og mandens fire børn.

I hende boede en drøm om at få sin egen butik. For 14 år siden sagde hendes mand Bjarne, at han kunne mærke, det var det, hun ville, og at nu skulle de lave en tilbygning til stuehuset og indrette førstesalen på gården til hende.

Butikken blev navngivet Holmenlund, som er et gammelt slægtsnavn fra Ellens familie, som hun selv og børnene har med sig.

Fra den første dag elskede hun at være selvstændig og at kunne gå til og fra butikken hjemme på gården. Det er en stor tilfredsstillelse for hende at hjælpe piger og kvinder med at finde den rette kjole.

– Det er ikke et nemt valg, men et stort valg, som hun

siger.

Butikken er åben efter aftale, så der er tid til at prøve og overveje og vende og dreje.

Men Ellen har også prøvet at få en stresset brud ind ad døren en torsdag, fordi den kjole, hun havde bestilt på nettet, ikke var nået frem. Med en Ellen-redning stod bruden ved alteret om lørdagen i en ny kjole.

Enkel eller overdådig

Ellen er trænet i at skyde sig ind på, om det skal være en overdådig kjole med slæb og perler eller en mere enkel model.

– Ud over kirkebryllupper er det blevet moderne med havebryllupper. Og i øjeblikket er det oftere forsamlingshuse, end det er slotte, oplever Ellen.

– Det kan godt afspejle sig i kjolevalget.

Kjolerne kommer fra mange forskellige producenter, og hun og hendes medhjælper tilpasser den valgte kjole, så den sidder perfekt.

Når der er travlt, hjælper Ellens yngste datter Laura, som også har arvet glæden ved at sy og er fjerde generation ved symaskinen. Men i dag er datteren kaldt på vagt som jordemoder-studerende.

For Ellen betyder det noget, at hendes butik ligger "lidt ude bagved", som hun kalder beliggenheden på landet i Vendsyssel.

– Det ville ikke være det samme inde i Aalborg. Haven og naturen er lige mig. Og samtidig får kunderne en oplevelse ved at komme herud.

– Nogle gange er der nogen,

▲ *Siden hun var barn, har Ellen kunnet forsvinde ind i at sy, både i hånden og på maskine.*

der tager kaffekurv med, når de kommer for at prøve kjole, og spørger om de må sidde med den i haven. Og selvfølgelig må de det, siger Ellen glad.

For hende er det afslappende at sy. Men samtidig er det et stort ansvar at tage det første klip i en brudekjole. Eller at sy en brudekjole om til familie-dåbskjole. Allermest nyder hun det og er taknemmelig:

– Når man kan leve af sin hobby, så kan man jo ikke få det bedre. ♦

▼ *Det store skrud? Ellen sporer sig ind på, hvordan kjolen skal være.*

Af Marie Louise Gammelgaard
malo-ga@hotmail.com
Foto: Henrik Bjerregrav